

то презрѣха зидаѣтели те и не тѣриха го на рѣдѣтъ, той быдѣ въ главѣ на-кѣошѣ то: ѿ Кѣга быдѣ това, и чѣдно ѣ въ очѣи те ви.

43 Затова ви говоримъ: че царство то Бжѣе, ще да се ѿиме ѿ васъ, и ще да се дадѣ на плзѣкъ който творѣ плодове те мѣ.

44 И който падне на това камѣнь ще да се стрѣши: а на когото падне той, ще да го стрѣе.

45 И като чѣха архіерѣи те и Фарісеи те прѣтчи те мѣ, развѣмѣха, защо за нихъ ги дѣма.

46 И като глѣдаха да го фанатъ, оубоу хасе ѿ народатъ, защото като пророкъ го имаха.

ГЛАВА КВ.

И като ѿговори Иисусъ, рече имъ паки съ прѣтчи, и говореше:

2 Прилича царство то небесно на единъ человекъ царь, който направи свѣдѣка на сына си.

3 И прати слѣгѣ те си да повѣкатъ вѣканы те на свѣдѣка та: и не щеаха да дойдатъ.

4 Паки прати дрѣгѣ слѣгѣ, и говореше: речете на вѣканы те; ѣто, свѣдатъ мой приготви хъ, юнцѣ те мой

и хранени те са и склѣни, и сичко то ѣ готово: елате на свѣдѣка та.

5 И они като не мариха, ѿидоха единъ на нѣва та си, а дрѣгъ по тѣрговина та си:

6 И дрѣгѣ те фанѣха слѣгѣ те мѣ, и доидоха имъ, и оубѣиха ги.

7 И като чѣ това царо, разгнѣвасе: и прата войска та си, и погубѣи онѣа оубѣйцѣ, и градѣтъ имъ и згори.

8 Тогѣва рече на слѣгѣ те си, свѣдѣка та ѣ готова, а вѣканы те не быха достѣйни.

9 Идѣте на крѣстопѣтища та, и колцѣна намѣрите, повѣкайте ги на свѣдѣка та.

10 И като излѣзоха онѣа слѣгѣ на крѣстопѣтища та, собраха сички те, колцѣна намѣриха, лошѣ те и доврѣ те, и напжанисе свѣдѣка та ѿ вѣканы те.

11 И като влѣзе царо да види онѣа, щото седѣха на трапѣза та, видѣ тамъ едногѣ человекъ, който небеше ѿ клѣченъ въ свѣдѣкарска дрѣха:

12 И рече мѣ: прѣлтелю, каквѣ си влѣзналъ тѣка, като немашь свѣдѣкарска дрѣха; а той млжкна.

13 Тогѣва рече царо на